

"וְנָתַן אֶהְרֹן עַל שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים גֹּזְרֹת גֹּזְרֵל אֶחָד לַה' וְגֹזְרֵל אֶחָד לְעִזָּאוֹל" (טז, ח)

איתא בגמ' (יומא דף ס"ב ע"א) שְׁנֵי שְׁעִירֵי יוֹם הַכַּפּוּרִים מִצְוֹתָן שֵׁיחֵיו שְׁנֵיהֶן שְׁוִין בְּמִרְאָה וּבְקוֹמָה וּבְדָמִים, לְכַאוֹרָה קִשָּׁה דְהָרֵי הַתּוֹרָה חָסָה עַל מְמוֹנָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל וְאִמָּאי הַשְּׁעִיר הַמְּשֻׁתָּלֵחַ לְעִזָּאוֹל צְוֹתָהּ הַתּוֹרָה שֵׁיחָא שְׁוָה בְּדָמִים לְשְׁעִיר הַשְּׁנִי, יְכוּלִין הָיוּ לִיקַח שְׁעִיר הַשְּׁוָה בְּפָחוֹת אִם מִמִּילָא הוּא הוֹלֵךְ לְעִזָּאוֹל.

וְאִפְשָׁר לְרַמּוֹז עַל אֵלוֹ הָאֲנָשִׁים, שֶׁכְּשֶׁבָּאִים לְבַקֵּשׁ אֶצְלָם גְּדֻבָּה לְדַבֵּר מִצְוָה, אוֹחֲזִין אֶת מִדַּת הַקְּמֻצָנוֹת וְנוֹתְנִין הַפְּכוּם הַפָּחוֹת בְּיֹתֵר, אֵךְ בְּדַבְרֵי הַכְּלִי הָעוֹלָם הַזֶּה מְפַזְרִים הֵם הוֹן רַב, וְזֶהוּ מְרָפוֹז כָּאֵן בְּשְׁנֵי הַשְּׁעִירִים, בְּאוֹתוֹ מִדָּה שֶׁהָאָדָם נוֹתֵן לְשְׁעִיר לְעִזָּאוֹל הַמְּרָפוֹז עַל הַכְּלִי הָעוֹלָם הַזֶּה, כִּד צָרִיךְ לַתֵּן עַל הַשְּׁעִיר לְהַשִּׁיב הַמְּרָפוֹז עַל הַמִּצְוֹת, וְהֵינּוּ שֵׁיחֵנוּ הָאָדָם מֵהוֹנּוֹ לְכֹל דְּבַר מִצְוָה שֶׁבָּא לְיָדוֹ לְכֹל הַפָּחוֹת בְּאוֹתוֹ מִדָּה שֶׁהוּא נוֹתֵן לְהַנְּאוֹתוֹ הַגְּשָׁמִיִּים.

(שִׁיחַ יַעֲקֹב יוֹסֵף)

"אחרי מות שני בני אהרון" (טז, א)
את הפסוק הראשון בפרשה מסביר רש"י ע"י משל ונמשל. משל לרופא וחולה.... ע"י משל ונמשל המסר נכנס ללב השומעים ונשאר שם לאורך זמן.